



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ №2

София, 14 април 1994 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Теодор Чипев
Милчо Костов	Милена Жабинска
Цанко Хаджистойчев	Любен Корнезов
Станислав Димитров	Пенчо Пенев
Нено Неновски	Александър Арабаджиев
Николай Павлов	

при участието на секретар-протоколчика Галина Добрева разгледа в закрито заседание на 14 април 1994 г. к.д. №1/1994 г., докладваното от съдията Николай Павлов и за да се произнесе взе предвид:

Производството е образувано на 03.02.1994 г. по инициатива на 51 народни представители от 36-о народно събрание, развито в четири искания:

1. Конституционният съд да даде задължително тълкуване на чл. 56 от Конституцията във връзка с правото на защита на българските магистрати, съобразно действащия Закон за Висшия съдебен съвет /ЗВСС/.

2. Да се произнесе дали е налице празнота в ЗВСС относно защитата на правата на българските магистрати и контрола върху решенията на Висшия съдебен съвет.

3. Да се произнесе дали ЗВСС с липсата на защита на правата на българските съдии, прокурори и следователи, както и липсата на възможност за контрол на решенията на висшия съдебен съвет е противоконституционен.

4. Да се произнесе за съответствието на ЗВСС с цитираните в искането общопризнати норми на международното право и международните договори, по които България е страна.

С определение от 10.02,1994 г. Конституционният съд е приел, че искането по п. 3 и 4 не е конкретизирано, като е дал конкретни указания.

С определението са конституирани като заинтересувани страни по делото: Президентът на Република България, Председателството на Народното събрание, Висшият съдебен съвет, Министерството на правосъдието, Върховният съд, Главният прокурор, Националната следствена служба, Съюзът на съдиите, Съюзът на прокурорите и Съюзът на следователите. С определение от 22.02.1994 г. е конституиран като заинтересувана страна и Съюзът на юристите в България.

В постъпилото на 16.03.1994 г. уточнение, подписано от г-жа Мариана Христова за подателите на искането, не е направено конкретизиране кои текстове от ЗВСС са в противоречие с Конституцията или с общопризнати норми на международното право и на международните договори, по които България е страна, въпреки дадените указания с определението на Конституционния съд от 10.02.1994 г.

В постъпилите по делото становища по допустимостта на искането, Висшият съдебен съвет е застанал на позицията, че искането е недопустимо и в четирите му пункта. На свой ред министърът на правосъдието не се

спира на въпроса за допустимостта, като прави довод само в полза на застъпеното гледище за законодателна празнота. В становищата на Президента и на Главния прокурор се застъпва тезата за недопустимост на искането по п. п. 2, 3 и 4. Становището на Съюза на съдиите и съдебните служители в България изразява съмнение за допустимостта на искането за тълкуване на Конституцията, поради частична липса на предмет. По п. 2 и 3 от искането, е изразено категорично мнение за недопустимост. Съюзът на юристите в България застъпва гледището за допустимост на искането по п. 1, като се прави уговорка, че тази конституционна норма трябва да се тълкува абстрахирайки се от ЗВСС.

По делото не са постъпили становища от Председателството на Народното събрание, Върховния съд, Националната следствена служба, Съюза на прокурорите и Съюза на следователите.

За да се произнесе по допустимостта на направените искания, Конституционният съд взе предвид следното:

По пункт първи от искането.

Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията, даването на задължителни тълкувания на Конституцията е в правомощията на Конституционния съд. Искането на народните представители е съобразено с изискванията на чл. 16 и 17 от ЗКС, но само в частта му относно искането за тълкуване на Конституцията, поради което следва да се приеме за разглеждане.

За изясняване волята на законодателя и на основание чл. 20 ЗКС е необходимо да се изискат от Народното събрание заверени преписи от стенографските протоколи по разискванията и приемането на чл. 56 от конституцията, както в пленарното заседание, така и в отделните комисии.

По пункт втори от искането.

Конституционният съд не е компетентен да разглежда твърдения за съществуваща непълнота в даден закон, такова пълномощие той няма. Съдът е компетентен да се занимае единствено с приети закони. Ето защо искането по п. 2 следва да бъде отклонено като недопустимо и производството в тази му част прекратено.

По пунктове трети и четвърти от искането.

На искателите бяха дадени указания да посочат точно дали целия закон или отделни негови текстове са в противоречие с Конституцията, а така също категорично да посочат кои членове на ЗВСС не съответстват на общоприетите норми на международното право и международните договори, по които България е страна. Въпреки тези изрични указания от 10.02.1994 г. в дадения от съда срок, по чл. 19, ал. 3 от ПОДКС посочените недостатъци в искането не бяха отстранени, поради което и на основание чл. 19 от ЗКС, те следва да бъдат отклонени.

По изложените съображения и на основание чл. 19 от ЗКС, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Пункт 1. Приема за разглеждане искането на 51 народни представители от 36-о Народно събрание за даване задължително тълкуване на чл. 56 от Конституцията на Република България във връзка с правото на защита на българските магистрати.

Пункт 2. Отклонява искането Конституционният съд да се произнесе, дали е налице празнота в ЗВСС относно защитата на правата на българските магистрати и контрола върху решенията на Висшия съдебен съвет.

Пункт 3. Отклонява искането, Конституционният съд да се произнесе, дали ЗВСС с липсата на защита на правата на българските съдии, прокурори

и следователи, както и с липсата на възможност за контрол на решенията на Висшия съдебен съвет е противоконституционен.

Пункт 4. Отклонява искането, Конституционният съд да се произнесе за съответствието на ЗВСС с общопризнатите норми на международното право и международните договори, по които България е страна.

Прекратява производството в отклонените части на искането.

Да се изискат от Народното събрание заверени преписи от стенографските протоколи по разискванията и приемането на чл. 56 от Конституцията.

Да се изпратят преписи от определението на заинтересуваните страни, които в 14-дневен срок да представят становища по съществуващото на спора.

Председател: Асен Манов